

§ 3 Hälsningar

BISKOP BENSON BAGONZA, KARAGWE STIFTET, LUTHERSKA KYRKAN, TANZANIA:

Your Grace, the Archbishop, the Bishops the moderators of this assembly, your Majesty the Crown Princess, distinguished guests, delegates of this honourable assembly, brothers and sisters in Jesus Christ. I feel privileged to bring greetings from Karagwe diocese and from the entire Lutheran family in Tanzania.

On behalf of my wife Freda and our son Prince I am thankful to the leadership of this Church for recognizing my presence in the midst of many agenda items before you as you open this assembly.

The fact remains, undisputed, that the Church of Christ is universal, is holy, and apostolic. The Church of Sweden for generations has lifted so high the banner of being the Church for the cause of mission, service, and diakonian.

The changes that have come recently in the Church of Sweden, for the work that you have done, and the work that you are doing should not be allowed to obscure the good work that this Church has done before worldwide, and which it is continuing to do worldwide.

As you meet here this week, it is important to remember the honour that you represent on behalf of the millions of confessing Protestants, and especially Lutherans all over the World, that honour goes with the responsibility of being a leader, of being a model, and a beckon of hope for all who have gone before, and those who still stand for the cause of Christ in the world today. It is your duty to keep to God and to hand over this faith and traditions to the next generations.

The young people here in Sweden and abroad are always looking forward for guidance and leadership, and I am very happy to hear that the Archbishop is preparing a gathering to see how this Church can best be available for the younger generation.

We are together to be the Church in society, not to be a self serving Church, that is always looking inwards instead of looking outwards for the service of Christ. The Church of Christ today and for the generations is called to be the Church for others.

May God grant and provide wisdom as you deliberate and pass resolutions. This is the most exciting moment for the Church to be the Church, in peace let us serve the Lord.

Amen.

BERIT HAGEN AGØY, GENERALSEKRETÆR I MELLOMKIRKELIG RÅD FOR DEN NORSKE KIRKE:

Det er en stor glede å hilse kyrkomötet fra Den norske kirke. Jeg vil overbringe varme hilsener fra vår nye ledende biskop Helga Haugland Byfuglien og leder av vårt Kirkemøte, Svein Arne Lindø.

Dere er våre gode naboer og Svenska kyrkan står oss svært nært. Jeg er også personlig takknemlig for anledningen til å være tilstede på denne åpningsdagen. Vi var så heldige å ha ordförande i kyrkomötet, Gunnar Sibbmark, til stede ved vårt Kirkemøte i april, og det å kunne besøke hverandre slik er noe vi setter veldig stor pris på.

Vi, medlemmer av Svenska kyrkan og Den norske kirke, deler ikke bare samme tro, men vi har også mye felles historie og kultur. Å møte en svenske på gata i Nairobi er jevn godt med å møte en nordmann. Og når vi møtes i økumeniske sammenhenger i Genève, eller andre steder i verden, opplever vi et unikt godt nordisk samarbeid.

Vi står også overfor mange av de samme utfordringene ved å være kirke i sekulariserte og samtidig multireligiøse samfunn i en globalisert verden. Jeg har sett igjennom den lange listen med saker som er meldt inn til kyrkomötet, og svært mange av dem står på agendaen også i Den norske kirke. Vi har veldig mye å snakke sammen om.

I Norge er vi nå midt oppe i en prosess som vil endre vår grunnlov og etablere endrede relasjoner mellom staten og Den norske kirke. Hva dette konkret vil ende opp i, er opp til stortingspolitikkerne å avgjøre, men vi forbereder oss på å etablere en ny kirkeordning. Samtidig har regjeringen satt i gang et arbeid for å utrede en ny offentlig religionspolitikk. Dette er saker hvor vi henter lærdom fra de erfaringer dere har gjort i Sverige og hvor jeg tror det vil være konstruktivt for begge våre kirker å ha nære relasjoner og erfaringsutvekslinger på veien videre.

Som ansvarlig for internasjonale spørsmål i Den norske kirke, vil jeg også nevne to konkrete områder hvor jeg håper vi kan samarbeide nært. Det ene er oppfølgingen av fredskonferansen som Kirkens Verdensråd arrangerte på Jamaica i mai. Vi hadde et godt samarbeid med de svenske deltakerne under konferansen, og det hadde vært spennende om vi sammen kunne jobbet videre med hva 'Just Peace' – rettferdig fred – betyr i vår nordiske kontekst og i våre kirkers fredsarbeid. Vi ser også fram til et nordisk samarbeid omkring FNs klimatoppmøte i Durban i november/desember.

La meg også benytte anledningen til å takke dere for den omsorg, forbønn og støtte dere gav det norske folk etter de grusomme terrorhandlingene som rammet oss 22. juli. Det var et sjokk for hele nasjonen, og sympatien fra omverdenen har vært overveldende. I kirka har vi mottatt langt over hundre kondolanser fra samarbeids-kirker og organisasjoner over hele verden. Det har varmet enormt og gitt oss en påminning om at vi tilhører den verdensvide kirke som bryr seg 'når et lem lider'.

Vi har trengt deres forbønn, for det har vært krevende uker og måneder. Kirken har spilt en viktig diakonal rolle i møte med dem som mistet sine kjære, ble skadet og rammet på annet måte. De aller fleste ofrene var medlemmer av Den norske kirke, og menigheter spredt over hele landet har gjort mye i forbindelse med begravelser og sorgarbeid i lokalsamfunnene. Kirkene var åpne i ukene etter 22. juli og mange søkte dem for sorg, stillhet og ettertanke. Ikke bare kristne, men mennesker med ulikt livssyn søkte til hellige rom. Dere har alle sett bilder av blomsterhavet utenfor Oslo domkirke.

Vi er veldig takknemlige for vårt kongehus og politiske lederskap, med statsminister Jens Stoltenberg i spissen, for klok og tydelig ledelse. Det var sterkt å høre politikere snakke om å møte hat med kjærlighet. De satte en moralsk standard – tuftet på våre kristne og humanistiske verdier – for hvorledes vi som samfunn skulle reagere på terror. Dette samlet nasjonen og fastholdt at Norge skal være et trygt, åpent og demokratisk samfunn. Noe av det som har gjort sterkest inntrykk på oss er de overlevende ungdommene fra Utøya som har stått fram offentlig og forsikret om at de vil fortsette sitt politiske arbeid for å gjøre Norge til et godt land å bo i. Det skal være et åpent og inkluderende samfunn med rom for mennesker med ulik tro og kultur. Dere fikk kanskje med dere meldingen den unge AUF-jenta la ut på sin facebook-side 'Om en mann kan vise så mye hat, tenk hvor mye kjærlighet vi alle kan vise'.

Terroristen ville ramme det flerkulturelle Norge og var drevet blant annet av hat mot muslimer. Nettopp derfor har det vært fantastisk å oppleve hvorledes norske muslimske ledere reagerte etter 22. juli. Det er de som sterkest har sagt at til tross for at Breivik bruker kristen retorikk, springer det han har gjort på ingen

måte ut av kristendommen. Som en av de eldre imamene i Oslo sa; 'ikke i min vildeste fantasi kan jeg tenke at disse handlingene har noe med kristendom å gjøre'. Vi har hatt et svært nært og godt samarbeid mellom Den norske kirke og Islamsk råd – og med andre trossamfunn etter 22. juli.

Og så har vi gjort oss mange tanker og erfaringer som vi gjerne vil dele med det internasjonale kirkefellesskapet – men det får vi gjøre ved en annen anledning. Nå vil jeg bare igjen takke for invitasjonen til å hilse dere i dag og for den gjestfrihet jeg er blitt møtt med, og ønske dere lykke til med kyrkomötet.